

GAZETA LITERACKA WILENSKA

24 Marca 1806.

W I E D E N

Reise nach Paris, London etc. to iest: Podróż do Paryża, Londynu i t. d. przez D. Józefa Franka i t. d.

(Dokończenie recenzyi, w przeszłym Nrze zaczętej)

Sławny Instytut głucho-niemych w Paryżu którym Pan Abbé Sicard zarządza, niezupełnie się autorowi podobał: wymaga bowiem po takim Instytucie, by tam przyięci wychowañce, uczyli się mówić tak, aby osoby, które z niemi przestawać muszą, samą ich tylko głuchotę znosiły. W paryskim głucho-niemym Instytucie, ieden tylko wychowawiec Pan Massieux mówi, gdy tym czasem w jnych, iako to w Wiedniu, Londynie, Kiel, Lipsku, Pradze i Berlinie, mówią prawie wszyscy. Autor, który wszystkie wzmianione Instytuty zwiedził, ostatni nad inne przenosi.

Instytut ślepych przez S. Ludwika założony, 420 wychowañcow zawiera: tych sposobią do niektórych rękodziół, iakotó, robić bicze, sznurki iedwabne, i kosze; potem uczą muzyki,

i sztuki drukarskiej, niektórzy z nich na własnych czytaią książkach, gdzie litery są wydatne (en bas relief.) Inni piszą prowadząc ołówek między dwoma mosiężnymi pręcikami. Jeden nawet wychowawiec wszystkie kraie iakichby żądano, na mappie szczególnie do tego sporządzoney, okazać zdołał. Opis téy mappy znajduje się w dziele naszego autora, który o takowym sposobie uczenia ślepych słuchał przepisów Pana Havy, byłego Rządcy tego Instytutu.

Société de la Charité maternelle. Towarzystwo dobroczynnych dam pod tém złączyło się imieniem, dla dopomagania ubogim położnicom w własnych ich mieszkaniach. Położnice dostają od nich bezpłatnie akuszerkę, lub akuszera, ieżli tego wymaga potrzeba; nadto bieliznę, polewki, drwa i nieco pieniędzy. Tym łatwiej jest pojąć entuzjazm Pana Franka nad tym instytutem, że w czasie swej bytności w Paryżu, miał szczęście z niektórymi przedstawiać Damam, które do tego chwalebnego dzieła z największą ubiegają się skwapliwością. Pani Gauthier wychow-

wanica sławnego J. J. Rousseau, i Pani Lavoisier, wdowa nieśmiertelnego Chemika, trzymają między niemi pierwszeństwo.

Autor pochwałę wojskowe szpitale wewnątrz i zewnątrz Paryża, zajmując nawet szpital w Opactwie St. Denis znajdujący się, który dla wenerycznych chorób jest przeznaczony. Pantom Percy, Yvan, Desgenettes, Larrey, La Chaise, Sue, tak przez wzgląd na ich naukę, jako też przyemne obeyście się, wielką oddaie zaletę.

Szczupłe pisma tego granice nie dozwalaia nam rozbierać uwag autora nad układem nauk medycznych i fizycznych w Paryżu dawanych. Mówi o szkole lekarskiej, muzeum narodowem historyi naturalney, o kolegium Francuzkim, szkole politechnicznej, o szkole centralney Pantheonu, i o zwierzęco-lekarskiej szkole w Alfort. Niezamiedbał także wspomnieć o najsławniejszych uczonych towarzystwach, szczególnie o Instytucie narodowym, towarzystwie filomatycznym, galwanicznym i medycznym.

Opisanie więźniów, wewnątrz i około Stolicy położonych, kończy artykuł o Paryżu. Stan ich po większej części jest pomierny. Więzienie de la petite force, zupełnie złe, szczególnie dla nierządnic jest przeznaczone. Doskona-

łym domem poprawy iest dom S. Łazarza. Tam 700 niewiast nietylko karę odnieść, lecz też i w swoich postępkach poprawić się mogą, tak dalece, iż to ustanowienie, drogę im nieiako do przyszłego szczęścia wskazuje. Dla osiągnięcia tego celu, ćwiczą ich w moralności i religii, i do odpowiednich stanowi wprawiaia robot.

Autor opuścił Paryż w Miesiącu Marcu 1803 roku, i przez Calais udał się do Londynu. List zalecaiający sławnego Hrabiego Rumforda, do JP. Józefa Banks, Prezydenta K. Towarzystwa nauk w Londynie, podał mu sposobność weyścia w scisły związek z wielu uczonymi i Lekarzami tej Stolicy. JP. Frank najpierw swoje kroki zwrócił ku dobroczynności zakładom, które nie od Rządu prawie, lecz od szczególnych osób są utrzymywane. W żadnym Kraiu nie są one liczniejsze i doskonalsze iak w Anglii, lecz smutne przytem uczy doświadczenie, iż liczba ubogich po urządzeniu wszystkich tych zakładów, nietylko niezmniejszoną, lecz owszem powiększoną została. Autor takową tego naznacza przyczynę, iż dobroczynności Instytutu iezli z innemi nie są połączone środkami, o-budziaia lenistwo i lekkomyślność ubogich, a tym samém złe rozszerziają, zamiast coby mu zapobiedz miały. Środki iakie Autor żąda połączyć z dobroczynności ustanowieniami, są dobrowol-

ne i przymuszone domy robocze, zwłaszcza szkoły przemysłu, w którychby dzieci przywykały do porządku i wczesnie w pracy smakować zaczęły.

Zyczyćby należało, aby w tym względzie wynalezione w Hamburgu środki, w Anglii przyjęte zostały. Autor opisanie Szpitalow Londyńskich tak zaczyna. Szpital Guys założył ieden z Xięgarzy, który na ten koniec 220,000 funtow szterlingow, czyli 440,000 czer: zł: przeznaczył. Mniéy bogate, lecz iednak bardzo zamożne są Szpitale Sgo Tomasza, Sgo Bartłomieja, Sgo Jerzego, Szpital Londyński, Szpital Westminster i Middlesex. Chociaż we wszystkich tych szpitalach zarazliwą gorączką dotkniętych przyymują, iednak od niedawnego czasu dla tych chorob osobny wystawiono pod nazwiskiem Szpital Gorączkowy. Skutki takowego urządzenia bardzo są pożyteczne, gdyż oddział chorych szerzeniu się zarazy przeszkadza. Opisanie, iakie nam Autor o dwóch szpitalach waryatów, to jest, o Szpitalu Bethlem i Sgo Łukasza podaje, wcale jest interesujące. Ostatni nade wszystko w dobrym zostaje porządku, i przeszło 300 chorych w sobie mieści. Fundusz iego składa się z 115,015 funtow szterlingow, czyli 230,030 czerw: złotych.

Na odległym miejscu znajduje się

osobny szpital dla ospy, to jest, dla chorujących na ospę, i dla tych którzyby się iey szczepieniu podać chcieli. Przedtym zwyczajnego używano szczepienia; teraz zaś zupełnie prawie przez krowią ospę takowy sposób wytępiony został. Lekarz ordynaryyny tego szpitalu Dr Woodwill, pokazawszy całe w nim urządzenie, prosił P. Franka, aby kilkorogum dzieciom zaszczepił ospę, co gdy nastąpiło, imiona zaszczepionych razem z nazwiskiem zaszczepiającego w protokoł wciągnięte zostały. Oprócz instytutu krowiey ospy, który się z wspomnianym łączy, są jeszcze dwa inne tegoż rodzaju. W jednym z nich prezyduje nieśmiertelny Dr Jenner, wynalazca krowiey ospy; zowią go Królewsko-Jennerskiem Towarzystwem ku wygnębieniu ospy. P. Frank dostateczne nam podaje opisanie tego godnego uwagi towarzystwa, do którego najpierwsi i najznakomitsi mężowie Anglii należą. Znajdował się przytym na uroczystości, którą towarzystwo w dzień urodzenia Dr Jennera obchodziło. Dzień ten tak ważny dla całego rodzaju ludzkiego 17 Maia n. s. przypada. Drugim instytutem krowiey ospy zawiaduje Dr Pearson, którego postępowanie z Dr Jennerem Autor w czarnym odmalował kolorze. Doktor bowiem Pearson zda się być rozgniewanym zato, że

Parlament 10,000 funtów szterlingów (20,000 czer: złt.) Dowi Jenner ofiarował. Summę, która powszechnie za zbyt małą jest uznana.

Szpital weneryczny w Londynie nie wiele znaczy. Zaden chory powtórnie zarażony przyętym niebywa. Do tegoż szpitalu należy instytut, Asylum zwany, dokąd się już uleczone niewiasty odsyłaia, które po wypuszczeniu ze szpitalu mogłyby na nowo niebezpieczney oddać się rozpucie, i dla tego pót są w Asylum, póki albo w służbę niewniydą, albo innym iakim sposobem przyzwiecie opatrzonemi niezostaną. W czasie ich przebywania wpaiaia im nayusilniey Religia i moralne nauki.

Daley opisuie autor trzy domy położnicze w Londynie znayduiace się, których urządzenie w bardzo dobrym ułożone iest sposobie. Po nich następnie opisanie wielkiego i równie przyzwicie urządzonego domu podrzutkow. Szczupłość miejsca mówić nam o tem obszerniey niedozwala. Ta iednak przyczyna niezdoła nas wstrzymać od wspomnienia o instytucie Magdaleny. Instytut ten przeznaczony iest dla niewiast, które naprzód uwiedzione a potym opuszczone zostały, lub też w rozwiązłości żyiać, na drogę enoty powrócić pragną. Takowe niewiasty udaia się do Kantonu instytutu, opowiadaia swoje obłąkane życie, sposob

utrzymania się, i poprawę obyczajów przyrzekaia. Jeśli się tedy okaże, iż stworzenia te nie są zupełnie zepsute, lecz tylko przez płochość i przypadek uwiedzione zostały, przeto dostaią miejsce w rzeczonem instytucie, gdzie w Religii i moralności cwiczone, a potym podług stanu i okoliczności opatrywane bywaią, to iest, iednaią ich z rodzicami i przyaciółmi, w dobre oddaią usługi, a niekiedy nawet po skuteczney poprawie z samemi uwodzicielami w małżeńskie łączą sluby. Chwalebny ten instytut, którego Autor naydoskonalszy rys nam wystawia, zostaię pod opieką Królowey Angielskiey. Towarzystwo Filantropiczne podobnie iest interessuiacem; przyimuię tylko dzieci zbrodniarzów, którzy albo z rozkazu prawa utracili życie, albo też na czas długi do więzienia skazanymi zostali. Przyimuią także młodych złodzieiów, którzy dla swego wieku srogości prawa nieulegli, i ich zatrudniaia się wychowaniem. Prócz Religii i moralności, chłopcow uczą rzemiosła, dziewcząt zaś do usług sposobia. Szczęśliwy ten kray, w którym miłość blizniego do tego doszła stopnia.

Na tem się tom pierwszy kończy. Drugi zaczyna Autor od opisania Królewskiego towarzystwa ludzkości. Towarzystwo to ma za cel ratować utopionych, zmarłych, uduszonych i innych pozorną do-

tkniętych śmiercią. Do osiągnięcia tego zamiaru we wszystkich częściach Londynu Autor przyzwoite dostrzegł środki, za pomocą których narychlejszy wszystkim tego rodzaju nieszczęśliwym można dać ratunek. Z jak pomyślnym tego dokazują skutkiem, to nas o tém przekonywa, iż od 1774 do 1803 roku, 2,798 pozornie obumarłych uratowano. Przy końcu każdego roku towarzystwo uroczystie dzień założenia obchodzi. Po skończonej uczcie, huczna daie się słyszeć muzyka, drzwi się otwierają i wszyskie w tym roku uratowane osoby wchodzą porządkiem do sali, dla złożenia winnych dzięków towarzystwu. Autor miał także szczęście bydz uczestnikiem tej uroczystości. Przed rozeyściem się towarzystwa rozdaia nadgrody tym, którzy się doratowania pozornie obumarłych nawięcey przyłożyli.--Instytutu głuchoniemych i ślepych w Londynie nie są bardzo wielkie, lecz stosownie do zamiaru uporządkowane.

Szkoły ubogich są we wszystkich plebaniach Londynu założone. Co rok zbierają się wychowawce na uroczyste nabożeństwo do Kościoła Sgo Pawła, gdzie mieszcza się na obszernym Amphiteatrze pod kopułą znajdującym się. Autor pod tenczas sześć tysięcy dzieci widział, które w jednym chorze zgodnie śpiewały.

O domach roboczych w Londynie i znaczney części Anglii smutne nam Autor daie wyobrażenie. Równie nieprzyjazyńny rys czyni woyskowych szpitalów Angielskich. Przeciwnie szpitalowi artylleryi w Woolwich, a mianowicie Doktorowi Rollo nim zarządzającemu wielką oddaie pochwałę. Choroba diabetes zwana, i choroby weneryczne były przedmiotami rozmowy Autora z tym sławnym lekarzem. Królewski dom inwalidów w Chelsea krótko iest tylko dotknięty. Królewski zaś szpital w Greenwich, dla maytków inwalidów przeznaczony, obszernie i z zapalem P. Frank opisał.

Autor opisałwszy dobroczynności zakłady w Londynie, przystępuje do tych, które dawaniu publicznemu nauk są poświęcone. Zaczyna od K. Instytutu Brytanii, który w Roku 1800 przez Hrabiego Rumforda założony, ma za cel co raz bardziey rozszerzać gust do nauk i sztuk fizycznych. Instytut ten posiada piękną Bibliotekę, 49 pism periodycznych utrzymuje, ma gabinet fizyczny, i chemiczne laboratorium, toż wiele warsztatów do takich sztuk i rzemiosł, o których spodziewać się należy, iż przez zastosowanie Matematyki, Hystoryi naturalney i Chemii, doskonalszemi stać się mogą. Amphiteatr w którym się lekcyje odbywają, mogący wygodnie 300 osob mie-

ścić, z największym zbytkiem jest wystawiony. Szlachta, kupcy i inni znaczniejsi obywatele, a mianowicie kobiety, licznie na lekcyce Professorów Young i Davy uczęszczają. Ostatni dziwne i zachwycające w gazie niedokwasu saletrowego (Gaz oxyde nitreux) odkrył skutki. Autor nie raz ten gaz wzięwał, i tychże samych dostrzegł.

Ponieważ Londyn żadnego nie ma Uniwersytetu, przeto niedostatek ten prywatnemi nadgradza się lekcyami. Autor te tylko wylicza, które do wydziału nauki lekarskiej należą, a mianowicie zachwala lekcyce Dra Crichton. Sławny ten lekarz później opuścił Londyn i Najjaśniejszy Cesarzowy Rosyjskiej Wdowcy został Leybmedykiem.

Instytut bydłeco-lekarski w Londynie zastanowił szczególnie Autora. Oddaje mu i przełożonemu nad nim lekarzowi Drowi Coleman sprawiedliwość; jednak z pomiędzy wszystkich tego rodzaju Instytutów, Berlińskiemu pierwszeństwo przyznaje.

Artykuł o Londynie kończy się opisaniem wielu naturalnych i anatomycznych Gabinetów, medycznych uczonych Towarzystw i Więziennic. Ostatnich opis wcale obszernie jest wyłożony. Z niego się pokazuje, iż więzienia tej stolicy za wzór po większej części służyć mogą, gdyż doszły do naj-

wyższego stopnia doskonałości.

Z Londynu przedsięwziął autor podróż do dalszej części Anglii i Szkocyi. Wszędzie dobroczynności i nauk zakłady iako też więzienia zwiedzał. Szczupłość pisma tego niedozwala nam wszędzie go śledzić. Stąd niektóre tylko ogulne iego przytoczym uwagi.

Oxfordzki Uniwersytet nie uzyskał Pana Franka pochwały. Nauki w nim dawane są w stosunku teraźniejszego światła na wiele cofnięte wieków. Za przyczynę tego, opóźnienia naznacza autor zwierzchnictwo duchowne zarządzające tym Uniwersytetem, zwierzchnictwo, które zawsze przeciwne oświeceniu było, i pod którem żaden jeszcze Uniwersytet niewygurował.

O szkole głównej w Cambridge żadnego Pan Frank nie daie pomyslnego zdania. Stamtąd udał się do Stamford, dla zabrania przyjaźni z blisko mieszkającym Drem Willis. Mąż ten lubo nie jest lekarzem, lecz tylko duchownym, jednakże od dawnego czasu zajmuje się leczeniem waryatów, i tak był szczęśliwym, iż w całej niemal Brytanii ufność sobie zjednał. Czytelnikom naszym zdarzyło się nieraz zapewne w gazetach znaleźć wzmiankę o Dok. Willis, w ten czas zwłaszcza, gdy leczenie iedney najsławniejszego stanu osoby przedsięwziął i pomyslnie do skutku doprowadził. Te-

raz Dr Willis mieszka na wsi w własnym pięknym majątku, który nieiako w małą Rzecz – pospolitą waryatów zamienił. Cała okolica iako też dom Dr Willis jest napełniony tymi nieszczęśliwymi, których z całej Brytanii do niego przysyła. Ponieważ mąż ten, pełen doświadczeń, nigdy drukiem swojego sposobu leczenia nieogłosił: przeto P. Frank tym bardziey usiłował z ust samego Dr Willis dokładną w téj mierze powziąć wiadomość. Jakoż był do tyle szczęśliwym, iż się o wszystkiem dowiedział czego tylko żądał. Niechęć z tego autor żadney czynić tajemnicy, sposobu leczenia Dr Willis w swoim piśmie udziela.

W Jork zachwala autor szczególnie urządzenie domów poprawy, z których jeden dla pomieszanych kwaków jest przeznaczony. Więzienie także w Jork liczy się za naysławniejsze w Europie.

W Newcastle, sławnym handlowym mieście, natrafił medyków spierających się o następujące pytanie: Czy szpitale, szczególnie dla chorujących na gorączkę przeznaczone, pożytek czyli też szkodę państwu przynoszą? Rozstrząsnawszy wszystkie dowody, iakie za i przeciw ustanowieniu takowych szpitalów przytaczane były, poszedł za zdaniem sławnego Dr Clark, który takowe szpitale za największe uważa do-

brodzieństwo. Temuż doskonałemu lekarzowi winien autor udzielenie ważnych niektórych uwag względem leczenia chorób nerwowych.

Edynburg, miasto stołeczne Szkocyi, niezmiernie się P. Frankowi podobalo. Znaydujący się w nim Uniwersytet słynie oddziałem medycznym. Od niepomyślnych czasów pierwsi praktyczni lekarze w téj uczyli szkole. Dzisiaj świetnią między innymi Professorowie Monro, Gregory i Duncan. Autor wszystkie od zabaw z tymi mężami pozostałe chwile, poświęcił na zwiedzenie szpitalów i innych dobroczynności zakładów. A mianowicie na szkołę Klinikzną zwrócił swą uwagę, i to co nam o używanym w niéy sposobie leczenia gorączek podaje, szczególniejszego godne jest zastanowienia.

Uniwersytet w Glasgowie wydał się P. Frankowi daleko mniej świetnym od Edynburskiego, a nawet w sławnym tamtejszym szpitalu wiele rzeczy nagannych dostrzegł.

Liverpool, według powszechnego mniemania, ma być pierwszym po Londynie w Anglii miastem, we wszystkie dobroczynności instytutu opatrzonem, które powiększey części staraniu Dr Currie winne swój początek. Biegły ten lekarz największą sobie pozyskał sławę, mianowicie szczęśliwym jest w le-

czeniu uporeczywych gorączek, o czém się autor z własnego przekonał doświadczenia.

W Manchester obcowanie autora z sławnemi Doktorami Percival i Feriar ważniejsze było od zwiedzenia dobroczynności instytutów: jednakże korzystając z pierwszego, niezaniebisał o drugim.

Miasto Birmingham nietylko P. Franka interesowało, ile Bristol, gdzie z Drem Beddoes przestawał, i Bath, dokąd go sławne sprowadziły kąpiele. Tu zabrakł znajomości z trzema najsławniejszymi i przez swe pisma wprzód mu znajomymi Doktorami Haygarth, Falconer i Parry.

Do portu Portsmouth udał się iedynie dla zwiedzenia wielkiego szpitalu morskiego, zachowany tam porządek wiele autorowi przyniosł ukontentowania, gdzie czas niemały z przeznaczonym do tego szpitalu Doktorem Lind na rozmowach przepędził.

Z Portsmouth powrócił do Londynu, skąd przez Harrwich udał się do Niemiec. Zamierzał także iechać przez Holandya, lecz wszczęta, podczas iego bytności, z Anglią wojna, przywieść tego zamiaru do skutku niedozwoliła. Był przeto Pan Frank zmuszonym na brzegi Duńskie Husum wylądować, i

przez Hamburg, Berlin, Halle, Lipsk, Drezno i Pragę, do Wiednia powrócić.

R.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

Przybyła ostatnią razą flota z Bengalu, przywiozła do Anglii szacowną kolekcya rękopismów oryentalnych, zebranych przez Majora Ouseley. Zawiera ona w sobie więcej pięciudziesiąt dzieł dotąd nieznanych, pisanych w języku Arabskim, Perskim i Sanskrytskim. Znajdują się też w niej mytologiczne figury i innę starożytności, które JP. Ouseley w Indostanie, Tybecie, Tartaryi, Chinach, Ceylanie, i w królestwie Awa zebrał. Niemasz żadney umiejętności, któraby się nie mogła spodziewać bydz uczestniczką tej niezmierney zdobyczy. Nadewszystko iednak muzyka wzbogacona będzie mnóstwem Indyjskich i Perskich Aryi, pod które za staraniem JP. Majora noty muzyczne podłożono. Nikt niemał zręczności lepszey do zebrania tej kolekcyi nad niego, iako przez niemały czas sprawującego urząd Generała Adjutanta iednego Nababa.

W Genui ogłoszono przekład Horacego przez Professora Celestino Masuno. Przekład ten będzie już czterdziestym siódmym w języku Włoskim.